

Zprávy a oznámení

Biblická hodina

Ve středu 2. března se uskuteční od 18.15 hod. v Brdském památníku druhá biblická hodina. Tématem bude začátek I. knihy Mojžíšovy - stvoření světa a člověka.

Mše sv. pro děti

Dětská mše sv. se bude konat v sobotu 5. března od 17.30 hod. v kostele sv. Jana Nepomuckého na Náměstí. Půl hodiny před touto mší (tedy od 17 hod.) budou mít děti i svou křížovou cestu.

Beseda ČKA

Místní pobočka České křesťanské akademie pořádá v neděli 6. března večer s PhDr. Blankou Knotkovou na téma Gender a náboženství, archetypy ženství a mužství na vybraných ukázkách z textů a mýtů judaismu, křesťanství, hinduismu a islámu. Začátek je v 17.00 hod. v Modrém salonku Brdského památníku na Náměstí.

Pout' do Svaté země

Ve dnech 10. - 17. března se zúčastním pouti do Svaté země. V těchto dnech tudíž nebude v Rožmitále sloužena mše sv. Pouze v neděli ve Starém Rožmitále mše sv. bude, ale začne až v 11.30 hod. Po dobu mé pouti se v případě potřeby obraťte na pana vikáře Josefa Charypara v Březnici. Intence odsloužím na posvátných místech v Izraeli. Na všechny farníky budu ve Svaté zemi vzpomínat a i vás moc prosím o modlitbu.

Misijní koláč

O 4. postní neděli 6.3. bude opět v naší farnosti probíhat akce „Misijní koláč“. Jako obvykle budou děti po mši sv. nabízet za váš dobrovolný příspěvek pečivo. Prosíme maminky, aby pečivo v sobotu 5.3. dopravily ke katechetce H. Hochmutové, kde se vše rozdělí do krabic a připraví na neděli.

Úmysly mší svatých od 28. do 13. března 2005

M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

V - kaple sv. Anny ve Voltuši

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve St. Rožmitále

Večerní mše sv.

Ranní mše sv.

M: Út - So 17.30 hodin

V: Pá 16.30 hodin

R: Ne 8.30 hodin

Po 28.2.	mše sv. není	Po 7.3.	mše sv. není
Út 1.3. M	Za Josefa Šlajse a rodiče	Út 8.3. M	Na dobrý úmysl
St 2.3. M	Za Emilii a Josefa Michálkovy, dceru Jitku a Růženu a Josefa Solarovy a syna Josefa	St 9.3. M	Za Františku a Josefa Drechslerovy a zetě Miloslava
Čt 3.3. M	Za rodiče Josefa a Marii Tolmovy a Marii a Karla Kloudovy	Čt 10.3. Sv. země	mše sv. nebude, intence za Marii Průchovou odsl. v Izraeli
Pá 4.3. V M	Na dobrý úmysl Za spásu duší rodičů, sourozenců a všech duší v očistci	Pá 11.3. Sv. země	mše sv. nebude, intence za rodiče Větrovských a Drazdíkovy odsl. v Izraeli
So 5.3. M	Za † Františku Baliharovou, manžela Jana a dceru Miladu	So 12.3. Sv. země	mše sv. nebude, intence za Jana Huttera, manželku Ludmilu, rod Hutterů a Vávrů a d. v o. odsl. v Izraeli
Ne 6.3. R	Za farnosti	Ne 13.3. R 11.30 !	Za rodiče Závěských, jejich děti a snachu

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je mimořádně již ve středu 2. 3. 2005.

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 4 ročník II

27. února 2005

Volby do farní rady

Vzhledem ke změně duchovního v Rožmitále pod Třemšínem je třeba obnovit zdejší farní (správněji pastorační) radu. Především bych chtěl upřímně poděkovat členům dosavadní farní rady za jejich práci a za vše dobré, čím naší farnosti pomohli.

Nyní je nutno vypsát volby do této rady. Chtěl bych požádat vás všechny, kdo jste farníky naší římskokatolické farnosti, abyste nejpozději do Velikonoc navrhli vhodné kandidáty (a třeba se jich předem také zeptali, zda se svou kandidaturou souhlasí), případně se sami přihlásili. Z navržených jmen bude sestavena kandidátní listina, vytištěny volební lístky a při bohoslužbách v sobotu 2. a v neděli 3. dubna pak budete moci volit svých pět zástupců. Jejich jména budou vzápětí po sečtení hlasů zveřejněna v kostele i v tomto zpravodaji.

Farní či pastorační rada má členy dvojího druhu. Jedni jsou voleni a druhí jmenování farářem vzhledem k službě, kterou ve farnosti vykonávají. Proto, prosím, nenavrhuje regenschoriho pana Hoyerera, sakristána pana Mareše, či katechetku paní Hochmutovou, vedoucí zdejší Charity paní Horníkovou a pana Jiřího Matějku, vedoucího ministrantů. Jmenování už mají své místo ve farní radě jisté, neboť jim vyplývá z jejich služby. Farní rada bude mít včetně duchovního jedenáct členů. Přihlásit se, či být navržen na kandidáta může každý katolík náležející do naší farnosti, který je starší 18 let. Volit může každý farník, kterému je více než 15 let. Hlasy sečte tříčlenná volební komise. Mandát zvolených členů farní rady bude dvouletý. Prosím vás o účast na těchto volbách, abyste si vybrali členy pastorační rady ke své spokojenosti a k prospěchu celé farnosti.

Nyní bude vhodné uvést několik slov o tom, k čemu je vlastně pastorační rada farnosti dobrá, jaká má práva a povinnosti. Pastorační rada (dále jen PR) je poradním a pracovním sborem faráře. PR spolupracuje s farářem při vytváření farní obce tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“. Úkolem PR je spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při jejich realizaci nebo je přímo realizovat. Na základě znalosti situace farnosti se podílet na vytváření pastoračního programu.

K úkolům PR zvláště náleží: probouzet a prohlubovat vědomí spoluodpovědnosti za farní společenství a oživovat spolupráci jeho členů; získávat a připravovat členy farního společenství pro službu předávání víry a jejího prohlubování; přinášet podněty a návrhy pro přípravu a slavení bohoslužeb a pro živou účast celého farního společenství na liturgii; podporovat službu v charitativní a sociální oblasti a spolupracovat s místní charitou; vidět

zvláštní životní situace různých skupin farního společenství a hledat účinnou pastorační a charitativní pomoc v jejich potřebách; podporovat katolická církevní sdružení a zařízení i volně iniciativy při respektování jejich samostatnosti; hledat přístup k těm, kteří jsou vzdáleni životu farního společenství; pravidelně informovat farní společenství písemně i ústně o práci a problémech ve farnosti; společnými úkoly a akcemi posilovat vědomí společenství; spolupracovat při provádění lidových misí, při duchovních obnovách, při plánování a organizování bohoslužeb, při vydávání farních tiskovin, v péči o farní knihovnu, vývěsku, farní kroniku apod.

Pastorační rada má právo: sdělit biskupovi svůj názor, má-li dojít k obsazení uprázdněné farnosti nebo k jiným personálním změnám, které se týkají duchovních působících ve farnosti. Právo biskupa rozhodnout o personálních změnách dle svého uvážení tím není dotčeno; vyjádřit svůj názor při změnách organizace duchovní správy ve farnosti, případně hranic farnosti, při výběru pomocníků k podávání eucharistie, při výběru lektorů, akolytů a katechetů, při plánování lidové misie či duchovní obnovy farnosti; podílet se na přípravě důležitých pastoračních kroků, na řešení důležitých otázek, týkajících se života farnosti, např. uspořádání církevních slavností a zvláštních slavnostních bohoslužeb (poutí, procesí, prosebných dnů,...) a na stanovení pořádku bohoslužeb. Zasedání farní rady by se mělo konat nejméně čtyřikrát do roka a je přístupné veřejnosti. Předsedou PR je vždy farář. Pokud má pastorační rada odlišný názor než farář, nemůže ho přehlasovat, ale spor rozhodne diecézní biskup.

V podstatě můžeme shrnout, že farní rada má být nejen jakýmsi tlumočnickem hlasu lidu, který oznamuje farářovi, co je třeba vykonat, ale má také pomáhat knězi při jeho práci a být jeho oporou. Farář se mění, ale farníci zůstávají. Je tedy třeba, aby měli podíl na rozhodování o zásadních věcech, jež se jich týkají, a nesli za ně i zodpovědnost. Připomeňme si však, že i ti, kteří nejsou členy PR, by se měli angažovat v práci pro svou farnost. Prosím vás, abyste se nebáli přijmout účast ve farní radě, a také se těším na dobrou spolupráci.

P. Ivo Prokop

Radostný půst

Pravá podstata postu není ve zdrženlivosti od pokrmů, ale od hříchu. Kdo se postí jediné od jídla, ten půst snižuje, zneuctívá. Postíš se? Ukaž to skutkem! Jak, ptáš se? Takto: vidíš-li chudého, slituj se nad ním, vidíš-li svého nepřítele, smiř se sním, vidíš-li, že tvůj přítel jedná šlechetně, nezávid' mu, vidíš-li krásnou ženu, nevšímej si jí. Ať se postí nejen ústa, ale i oko, noha, ruka a všechny naše údy. Ať se postí naše ruka od nespravedlivého majetku, ať se postí naše noha od chůze za nedovolenými (špatnými) věcmi, ať se postí naše oko od všetečných pohledů, ať se postí naše ucho od pomluv a nactiutrhání (zbytečného rozebírání chyb druhých), a ať se postí naše ústa od kluzkých slov a tupení. Jaký můžeme mít užitek z toho, když se sice zdržujeme masa, bližní však ale vraždíme, neboť kdo nactiutrhá, ten podle sv. Pavla vraždí svého bližního.

(Sv. Jan Zlatoústý)

Nemůžeš dojít pravé svobody, pokud se nebudeš umět zapírat. Spoutaní jsou všichni prospěcháři, sobci, chlípníci, zvědavci a tuláci, všichni, kteří neustále vyhledávají jen to, co lichotí smyslnosti a ne to, co vede k pravému plnému životu, k životu s Kristem, ale shánějí a vymyšlejí věci, které nemají dlouhého trvání.

(Podle Tomáše Kempenského, Následování Krista)

Z historie - 8. část Dozvyky Rožmitálské rebelie

Jméno Jana Jeníka z Bratřic (1756-1845) většinou z nás dnes už vůbec nic neříká. Byl potomkem rytířského rodu, studoval ve Svatováclavském semináři spravovaném jezuity, stal se však stoupencem josefínského osvícenství a zběhl z právnických studií do armády. Byl několikrát raněn a po odchodu do výslužby si krátil volné chvíle opisováním všech možných důležitých událostí, lidových písní a pověstí a též návštěvou vlasteneckých salonů. Sbíral kdejaké dokumenty a z těch pak sestavoval mnohosvazkové soubory. Do jednoho z nich pojal i písňovou sbírku, jednu z prvních u nás, nazvanou „*Písně starodávné lidu obecného českého, namnoze nezbedné a pohoršlivé*“. Komentář k jejímu vydání je nanejvýš výmluvným svědectvím charakteru Jeníkových spisů: „*Zhola nedotčen preromantickými názory, řadí v nich, jak stádo běží, písně „lidu obecného“ venkovského i městského (včetně těch, „kteréž by censura v tisk také uvedsti nikoli nedopustila“), jak je slyšel za svého vojančení nebo jak si je pamatoval z dětství, aby ukázal, „kterak český písně obecného lidu k sluchu a srdci znějí a jak náramně ty německý neohranané, bez vší ostrovtipnosti jsou.“*

V krátkém výboru z jeho zápisů, který v r. 1947 vyšel pod názvem „*Z mých pamětí*“, najdeme i zajímavý popis událostí v Rožmitále. S vědomím výše uvedeného nahlížejme jeho následující líčení: „*Dne 14. září zemřel arcibiskup pražský Vilém Florentin kníže Salm-Salm. On byl pravý otec chudých, zvláště poddaných svých. On nezemřel v Praze. Když se jeho mrtvé tělo k pohřbu ku Praze skrz arcibiskupské panství Rožmitál vezlo, a přes jednu noc v tamějším kostele se uložilo, hrnuli se tu noc ze všech stran téhož velkého panství poddaní ke kostelu, kvílíce, přehrozně nařikajíce, plakalo hořce všechno. Kdežto mezi tím hlasitě vykřikli, že nedopustí, aby jejich laskavý pravý otec měl jinde pohřben býti. On že musí zde u svých a mezi svými vděčnými dětmi v pánu odpočívati. A hle, na druhý den, když se tělo mrtvé na smutný vůz vložiti chtělo, protivili se tito dobří poddaní hřmotně tak, že se muselo o militerní asistenci v nejbližší garnisoně žádati. Ta asi třicet mužů silná pomoc když přitáhla, nemohla nic oučinkovati. Odporování poddaných bylo náramně a ženské pohlaví při tom nejvíce dávalo svou zoufanlivost znáti. Jak ale později ještě dvě kompanie přitáhly, tu ovšem museli ti ubozí poddaní od svého předsevzetí upustit a na to se smutně dívati, když se jim jejich miláček pryč vezl. Nedlouho nato byla ostrá komise z krajského ouřadu do Rožmitála vypravená, aby tam ten opovážlivý lid na příklad jiným potrestala. Pan krajský hejtman Placer, maje mnoho vojska s sebou, dal mnohé z mužského pohlaví holí na zadnici skrz korporaly ztrestati, a ty ženského pohlaví dostávaly mnohé přes jejich obnažené p...ky metlami pardus. Divné věci na tomto světě! Na místo pochvaly, že ti věrní poddaní své milostivé vrchnosti tak velikou lásku a náklonnost pronášeli, byli tak šeredně, tak hanebně ztrestáni.“*

Jeník nebyl přímým účastníkem pohnutých událostí, a tak vše nahlížel s určitou dávkou dramatické nadsázky. Ovšem nebyl by to Jeník z Bratřic, aby své vyprávění neokořenil lechtivými výrazy, nejenom v té době zcela běžnými. Ženám byly sice tělesné tresty vyměřeny, ale podle p. uč. Matouška, který pátral v archivech, jim byl tzv. pardus nakonec prominut, což už se k Jeníkovu zřejmě nedoneslo. A pokud ano, nezamlčel to, aby bylo „šřavností“ příběhu učiněno zadost?

Rožmitálská rebelie byla vskutku vděčným námětem pro zajímavé popěvky, z nichž se nám zachovaly pouze následující úryvky:

*Rožmitálští rebelanti, chtěli míti fundaci,
policajt jim vyhubnoval na zadnici fikaci.*

*Rožmitálský rebelanti, chtěli míti fundaci
a dostali fundátory s kobylskejma vocasy.*

*Šímek z h(H)utí, chvátal s chutí, chtěl být taky fundátor,
za to mu dal na chrám páně panský fikátor.*

S humorem tedy uzavíráme kauzu Rožmitálské rebelie, ale s vědomím, že i když humoru je zapotřebí, třeba mít na paměti vskutku tragické následky události, které nepoznaly jen určité „tělesné oblasti“, ale měly neblahý vliv na další osudy mnoha lidí. Autory popěveků jistě nebyli ti, kteří přišli na několik dní o svobodu, o majetek, či při výprasku potupně leželi na lavicích na zámeckém nádvoří, ale zcela jistě ti, kteří v závětrí očekávali vhodnou příležitost k posměšnému odsouzení jiných a vlastnímu zviditelnění. Nebylo to poprvé a zdaleka ne ani naposledy!

Ivana Hoyerová